

SOS
KINDERDORPEN

AFGIFTEKANTOOR: BRUSSEL X P202205
Magazine van SOS KINDERDORPEN BELGIË VZW
Onder Hoge Bescherming van Hare Majesteit de Koningin

MAGAZINE / NAJAAR 2025 - N°248

Laat kinderen
veilig opgroeien.
Hier en elders.

Verf op een kraal glanst
stil verdriet wordt
zichtbaar licht,
kleur groeit uit tot kracht.

Beeld: Deelnemer aan workshop Stadsjuweel vertelt haar verhaal aan de hand van een kraal. Lees meer op p. 20 in dit magazine of ontdek alles over Stadsjuweel op Cityjewel.org

Inhoud

Vluchteling Omar uit Mauritanië De strijd van een vader voor de veiligheid van zijn kinderen	P4-7
Nieuwe uitdaging voor sociaal assistenten in Burundi	P8-9
Veranderingen op til voor SOS Kinderdorp Chantevent	P10-12
Robbe & Evelyn: Streng met hart, nabij met grenzen	P13-16
Veilig opgroeien tijdens conflicten: onze steun in Gaza en Oekraïne	P17-19
Elisabeth over leven met emotionele verwaarlozing	P20-22
Investeer jij mee in de toekomst van de kinderen in Chantevent?	P23

SOS Kinderdorpen België vzw
Munthofstraat 40/1CD
1060 Brussel
Tel: 02 538 57 38
IBAN: BE17 3100 4034 5521
BIC: BBRUBEBB

SOS Kinderdorpen is een internationale, niet-gouvernementele kinder-rechtenorganisatie, politiek en religieus neutraal, die zich sinds 1949 inzet voor kinderen die de ouderlijke zorg verloren of dreigen deze te verliezen.

Colofon

V.U.: Hilde Boeykens
welcome@sos-kinderdorpen.be
www.sos-kinderdorpen.be
Redactie:
SOS Kinderdorpen - afgesloten op 20 augustus 2025
Foto's:
Archief SOS
Vormgeving:
www.magelaan.be
Druk:
The Mailing Factory

Ce magazine est également disponible en version française sur simple demande.

EDITO

Mag ik je iets delen dat me diep raakt? Abasin*, een jonge vluchteling die al een tijd bij ons verbleef in het Hejmo plus-project bij Keizersberg (Leuven), moest de leefgroep verlaten omdat hij achttien werd. Zoals bij zoveel jongeren betekent die verjaardag een symbolisch begin van zelfstandigheid, maar voor kinderen zonder netwerk en zonder veilige thuishaven, is het ook vaak een harde realiteit: 'Je bent nu volwassen, je moet het alleen doen.'

*Lees meer over het voortraject van Abasin hier:

Maar Abasin had een andere vraag. Hij wilde blijven. Niet in de leefgroep, maar tussen de studenten op Keizersberg, in hetzelfde gebouw, om te kunnen starten aan zijn studies als verpleegkundige. Zijn verzoek kwam recht uit het hart: niet om vast te houden aan het verleden, maar om zijn toekomst vorm te geven in dezelfde veilige omgeving die hem een veilige plek bood om op te groeien. Een plek die hem hielp om thuis te komen.

Met veel enthousiasme werd zijn aanvraag goedgekeurd. Niet alleen omdat hij het verdient, maar omdat dit precies is waar SOS Kinderdorpen voor staat. Als we jongeren zoals Abasin kunnen helpen om hun veilige plek te vinden in onze samenleving, als we hen kunnen ondersteunen in hun dromen, hun opleiding, hun toekomst, dan doen we iets wat veel verder gaat dan opvang. Dan geven we hen werkelijk een kans op een ander leven.

Daarom doen we het dus.

Abasin is maar een van de vele jongeren die - hier en elders - thuis niet veilig zijn door geweld, misbruik of verwaarlozing. Voor sommigen betekent het dat ze niet langer thuis kunnen blijven. Dan vangen wij hen op, in een veilige plek met professionele zorg. Voor anderen werken we samen met hun familie om de onveilige situatie te doorbreken.

Wat al die kinderen nodig hebben, is essentieel: een veilige plek om op te groeien. Want wat je meemaakt in je kindertijd, draag je een leven lang mee. Dat wens je geen enkel kind toe.

Daarom vechten wij voor de best mogelijke zorg, vragen we maatschappelijke aandacht en bouwen we samen met experts, partners en overheden aan oplossingen.

Laat kinderen veilig opgroeien. Hier en elders. Daar gaan we elke dag voor, samen met jou.

Maak het mee!

Hilde Boeykens,
Directrice SOS Kinderdorpen België

Vluchteling Omar uit Mauritanië:

De strijd van een vader voor zijn kinderen

In een rustige hoek van de door SOS Kinderdorpen opgerichte Kindvriendelijke ruimte van het Klein Kasteeltje (Fedasil) in Brussel, vertelt Omar* zijn verhaal. Zijn woorden zijn doordrenkt van verdriet, vastberadenheid en liefde: voor zijn vrouw, zijn zieke zoon, en vooral zijn dochters, die hij koste wat het kost wil beschermen tegen vrouwelijke genitale verminking (VGV), gedwongen huwelijken en andere gebruiken in zijn thuisland Mauritanië.

*Om privacyredenen is de schuilnaam Omar gebruikt en zijn herkenbare details weggelaten.

Van privilege naar verzet

Omar groeide op in een invloedrijke Arabische familie waarin traditie, status en onderwijs centraal stonden. Hij studeerde in de Verenigde Staten en werkte als tolk voor het Amerikaanse leger, wat hem financiële onafhankelijkheid gaf. Met die vrijheid koos hij een levenspartner buiten de gebaande paden: een Afrikaanse vrouw, afkomstig uit een andere etnische groep. Dat huwelijk, tegen de wil van zijn familie, vormde het begin van een jarenlange breuk.

Zijn keuze ging in tegen diepgewortelde sociale codes. Toen hij weigerde met een nicht te trouwen en zijn eigen pad volgde, werd hij gezien als een verrader van de familie-eer. Het conflict escaleerde toen het echtpaar dochters kreeg. Binnen zijn familie leefde de overtuiging dat meisjes op jonge leeftijd overvoed moesten worden ter voorbereiding op een huwelijk, en dat vrouwelijke genitale verminking noodzakelijk is om hun 'eerbaarheid' te garanderen. Omar en zijn vrouw weigerden dit resoluut.

Bescherming wankelt

De moeder van zijn vrouw, een geëngageerde dame die opgroeide in Senegal, begreep het gevaar van deze praktijken en beschermde de meisjes. Maar haar plotselinge overlijden veranderde alles. De familie greep haar kans. Ze wilden de voogdij over de dochters, beweerden dat Omar als veelreizende vader met een zwangere vrouw, niet geschikt was voor de opvoeding.

Hun zoon werd geboren met een ernstige afwijking. Omar en zijn vrouw reisden naar Spanje voor dringende medische zorg. De meisjes bleven tijdelijk bij een vertrouwd familielid, maar de situatie verslechterde. De familie eiste de meisjes terug, zette hun omgeving onder druk en dreigde met juridische stappen.

Poging tot dialoog

In een wanhopige poging om het tij te keren, keerde Omar in januari 2025 terug naar Mauritanië. Hij schakelde de hulp in van een vrouwenrechtenorganisatie. Een oudere vrouw uit de ngo, vertrouwd met lokale gebruiken, probeerde de familie te overtuigen om de meisjes met rust te laten. Tevergeefs. De stamdruk was te groot. Omar koos bewust met zijn gezin voor een ander pad, en dat maakte hem tot een buitenstaander.

"Mijn strijd gaat niet tegen tradities an sich," legt Omar uit, "maar tegen die aspecten die de rechten en waardigheid van mijn dochters bedreigen."

Ballingschap om te beschermen

Vandaag leeft Omar als asielzoeker. Niet om politieke redenen, maar omdat zijn keuze om zijn kinderen te beschermen hem tot doelwit maakte. Zijn verhaal weerspiegelt een bredere strijd in veel Sahel-landen: tussen mensenrechten en traditie, tussen behoud en vooruitgang.

"Ik ben geen politieke activist he. Ik ben gewoon een vader die zijn kinderen wil beschermen."

Deniz werkt als psychologe bij de Kindvriendelijke ruimte: *"Kinderen krijgen hier de ruimte om zichzelf te zijn. Wij zorgen voor veiligheid en volgen hun noden."*

Midas is een van de begeleiders van de kinderen in de Kindvriendelijke ruimte. *"Dit project ligt me na aan het hart. We maken echt een verschil en dat voelt heel goed."*

De Kindvriendelijke Ruimte – een veilige plek in het asielcentrum

In het Klein Kasteeltje vindt Omar enige rust in de Kindvriendelijke Ruimte van SOS Kinderdorpen. Voor hem is het niet zomaar een speelruimte, maar een bron van veiligheid, structuur en normaliteit. Terwijl ouders worstelen met bureaucratie, trauma en onzekerheid, biedt deze ruimte een adempauze. *"Mijn vrouw en ik bespreken zware dingen. Soms huilt ze. Dan wil ik niet dat de kinderen dat zien. Hier kunnen ze even gewoon kind zijn. SOS Kinderdorpen moet deel blijven uitmaken van dit systeem. Jullie brengen ervaring, menselijkheid en vertrouwen hier naar binnen en dat is zo belangrijk!"*

Ontdek meer over de Kindvriendelijke ruimte in het Klein Kasteeltje van Fedasil te Brussel

Gezinnen helpen
hun leven in eigen
handen te nemen:
nieuwe
uitdaging
voor sociaal
assistenten
in Burundi

Stel je voor: je hebt zes kinderen en je kan hen geen fatsoenlijk leven bieden. Je staat in alle vroegte op om urenlang op de velden te werken, elke dag opnieuw, onder een felle zon. En dat alles voor een hongerloontje. 's Avonds keer je uitgeput terug naar huis. En nog ben je niet in staat om je gezin van voldoende voedsel te voorzien. Ze hebben geen dekens die hen 's nachts, onder het lekkende platen dak, beschermen tegen de kou. Dus bid je opdat ze niet ziek worden, want geld voor de dokter of medicatie is er ook niet.

Zo ziet het dagelijks leven eruit voor de overgrote meerderheid van de Burundezen. In dit kleine land, dat grenst aan Rwanda en Congo, leven drie mensen op vier in multidimensionele armoede. Dat betekent dat ze achterstand ondervinden op minstens drie welzijnsdimensies. Het kan gaan om gezondheid, voedselzekerheid, onderwijs, huisvesting of bestaansmiddelen. Onder de in totaal 14,4 miljoen inwoners zijn er dus honderdduizenden kinderen die opgroeien zonder de nodige zorg om zich goed te ontwikkelen.

Gezinnen sterker maken voor meer stabiliteit bij kinderen

De sociaal assistenten van SOS Kinderdorpen Burundi worden dagelijks met deze situatie geconfronteerd. In de regio's rond Cibitoke, Muyinga en Gitega ondersteunen ze 900 gezinnen zodat die hun kinderen een veilige leefomgeving kunnen bieden en rekening kunnen houden met hun emotionele behoeften. In het kader van zelfredzaamheid gaat die psychosociale ondersteuning hand in hand met hulp bij het opzetten van activiteiten die een inkomen kunnen opleveren. Meestal kiezen gezinnen voor landbouw, veeteelt of een kleine onderneming.

Onze begeleiding is opgezet vanuit een duurzaam doel, maar voor sommige gezinnen is de praktijk niet zo vanzelfsprekend. Mensen die fysiek niet in staat

Ons werk in Burundi in de kijker:

- Individuele begeleiding, gebaseerd op de ontwikkeling van zelfredzaamheid
- **17** sociaal assistenten werden hierin getraind
- **900** gezinnen werden begeleid
- **3641** kinderen kregen ondersteuning

zijn om te werken, bijvoorbeeld door hoge leeftijd of ziekte, kunnen immers niet altijd goed voor hun kinderen zorgen. Hierdoor stapelen problemen zich vaak op en lijken ze onoverkomelijk.

Van redder naar begeleider

Wanneer sociaal werkers met deze situatie geconfronteerd worden, benoemen ze vaak zelf de problemen van de gezinnen die ze begeleiden en stellen ze reflexmatig oplossingen voor. Toch weten we uit ervaring dat dat niet altijd de beste methode is.

Sinds begin 2024 proberen we onze aanpak daarom te verbeteren: we begeleiden de gezinnen op zo'n manier dat ze zelf het initiatief nemen. De medewerkers van SOS Kinderdorpen Burundi stellen zich niet langer op als redders, maar helpen gezinnen om zelf de problemen te benoemen waar ze op stuiten en de meest geschikte manieren te vinden om deze te overwinnen. Zo kunnen die gezinnen hun kinderen een stabiele omgeving bieden.

Die benadering houdt rekening met de onzichtbare kwetsuren en trauma's van gezinnen en past zo binnen onze aanpak, gericht op empathie voor alle betrokkenen, respect voor hun tempo en aandacht voor hun eigen middelen.

Ondersteuning die nu al vruchten afwerpt

"Vroeger gedroeg ik me wel eens als redder", erkent Joséphine Bigari, sociaal werker in Cibitoke. "Ik betaalde bijvoorbeeld een deel van de schoolkosten als kinderen dat in mijn bijzijn aan hun moeder vroegen. Nu probeer ik de moeder zelf te laten nadenken over mogelijke oplossingen. Zo kan ze de situatie bespreken met de schooldirectrice of een beroep doen op de spaar- en kredietgroepen van de gemeente." Ook Béatrice Hezagira heeft grote veranderingen opgemerkt bij een van de gezinshoofden die ze begeleidt: "Toen hij beseftte dat hij niet zomaar op hulp van een ngo moest wachten, ging hij zelf aan de slag om zijn problemen op te lossen."

Die eerste, veelbelovende stappen bieden hoop op merkbare verbeteringen in de levens van de vele kinderen die onze teams in Burundi begeleiden.

SOS Innovate: primeur voor Afrika

SOS Kinderdorpen België heeft deze nieuwe aanpak geïntroduceerd in haar twee familieversterkende projecten in Burundi en de Democratische Republiek Congo. Al onze sociaal assistenten worden nu opgeleid in zelfredzaamheid. Het is de eerste keer dat we deze aanpak in Afrika uitrollen.

Veranderingen op til voor **SOS Kinderdorp Chantevent**

Of je ons nu al jarenlang steunt of nog maar enkele maanden, je hebt ongetwijfeld al eens gehoord van SOS Kinderdorp Chantevent in Bande. Deze bruisende plek op het Ardense platteland bestaat uit negen huizen die elk de naam dragen van een mooie boom. 36 kinderen kunnen er veilig opgroeien en krijgen er de nodige omkadering van ons pedagogisch team. Nu waait er een nieuwe wind over Chantevent: de verbouwing van de belangrijkste woongebouwen is van start gegaan. Afbraakwerken, verhuizing, renovatie ... Er gebeurt heel wat, en dat laat niemand onberoerd!

Ons kinderdorp werd gebouwd in de jaren 60 en krijgt een grondige make-over. Na een halve eeuw intensief gebruik was het hoog tijd: de infrastructuur begon te verslijten en bovendien moesten de gebouwen beter aansluiten bij onze nieuwe aanpak en de huidige behoeften van kinderen. Daarom ging er een diepgaande renovatie van start die in 2028 rond zou moeten zijn.

Een veilige omgeving voor kinderen

“We konden de renovatie echt niet langer uitstellen, alleen al wat de ruimte betreft. De gebouwen waren ook niet meer zo aangenaam om in te wonen”, geeft Natacha Rossignol, pedagogisch directrice van het dorp, toe.

Jimmy Halleux, die de werken coördineert, neemt ons mee op sleeptouw op de werf. Na de afbraakfase heeft Les Mèlèzes-Sylvain een serieuze transformatie ondergaan: alleen het dak en de muren staan nog recht. Maar Jimmy is enthousiast en neemt de plannen erbij: *“De binnenruimtes gaan volledig veranderen. Elk huis krijgt een nieuwe indeling, met een slaapgedeelte aan de ene kant en een leefgedeelte met een keuken, speelruimte en rustruimte aan de andere kant”,* zo legt hij uit.

Natacha pikt hierop in: *“Dat zal een grote verbetering betekenen voor het dagelijks leven van de kinderen. Het is misschien maar iets kleins, maar*

Werkcoördinator Jimmy duidt de concrete plannen.

alleen al het feit dat er aangepaste toiletten en sanitair zullen zijn, op kindermaat, zal een enorme verbetering betekenen.” Gedaan dus met de hekjes die de allerkleinsten moesten verhinderen om de trap op te gaan en door het gebouw heen en weer te lopen. *“Alles is ontworpen met de kinderen in het achterhoofd. De slaapkamers liggen naast elkaar, wat het voor de opvoeders makkelijker maakt om de kinderen naar bed brengen en wakker te maken, hen gerust te stellen wanneer ze een nachtmerrie hebben ... Ook zij moeten het hele gebouw niet meer doorkruisen en de hele tijd trappen doen.”*

De kinderen kunnen niet wachten om hun nieuwe slaapkamer in te richten; ze mogen immers allemaal een muur schilderen in een kleur naar keuze. *“De reacties liepen nogal uiteen, maar de meeste kinderen kijken er enorm naar uit”,* aldus Natacha. Volgens sommigen *“werd het hoog tijd!”*. *“Mag ik mijn nieuwe kamer inrichten zoals ik wil?”* – *“Dat hangt ervan af, wat wil je ermee doen?”* – *“Zeg nu gewoon ja of nee!”*, dat soort gesprekjes voeren we hier regelmatig. Maar ook: *“Wauw, Natacha, dank u! Je bent fantastisch!”* – *“Waarom?”* – *“Omdat je buiten toiletten met blauw water hebt gezet, dat is zo mooi!”*, over de werf toiletten.

Een project voor en met kinderen

Omdat het om een grote wijziging in hun leefomgeving gaat, zijn de kinderen al vanaf het begin bij het renovatieproject betrokken. *“Wie wilde, kon deelnemen aan de vergaderingen over de werkzaamheden. Sommige kinderen hebben de plannen bekeken en suggesties gedaan. We hebben*

alles met de kinderen gedeeld en alles speciaal voor hen ontworpen.”

Mix van sterke emoties

Wie renovatie zegt, zegt ook ... een tijdelijke verhuizing. Eind mei werden de vijftien kinderen die in Les Mèlèzes-Sylvain woonden, voor een paar maanden ondergebracht in twee aangrenzende gebouwen. Broertjes en zusjes konden samenblijven. Voor sommige kinderen, die hier al van jongs af aan wonen en erg gehecht zijn aan de plek, gaat het om een enorme verandering.

“Ze voelen zich hier echt thuis”, vertelt Natacha. *“Het moeilijkste moment van de verhuis was toen de kinderen hun spullen moesten inpakken. Ze kwamen dingen tegen die ze helemaal vergeten waren, zoals foto’s van hun ouders die ze al lang niet meer hebben gezien. En dat bracht soms pijnlijke herinneringen naar boven.”*

Intussen zijn we twee maanden verder en zijn de kinderen weer tot rust gekomen in hun tijdelijke slaapkamers. De werken gaan door en hun nieuwe stek krijgt steeds meer vorm. Staan de komende weken op het programma: de vernieuwing van de vloeren en de plaatsing van nieuwe scheidingswanden en ramen. Het gebouw zal bovendien worden uitgerust met vloerverwarming en zonnepanelen. En zo bouwen we letterlijk aan een warme, moderne omgeving waarin zoveel mogelijk kinderen veilig kunnen opgroeien.

Help ons het SOS Kinderdorp te renoveren

Het kinderdorp in Bande ondergaat een ingrijpende renovatie. Dit alles om de 36 kinderen die opgroeien in Chantevent een aangename, stabiele leefomgeving te bieden. Om dat doel te bereiken, hebben we dit jaar € 650.000 nodig.

Wil je graag je steentje bijdragen? Steun met een gift en geef kinderen de omgeving die ze nodig hebben om veilig op te groeien.

Robbe & Evelyn: Streng met hart, nabij met grenzen

**Twee leefgroepbegeleiders,
één gedeelde missie**

In de wereld van de jeugdzorg zijn geen twee dagen gelijk. En al zeker geen twee jongeren. De begeleiders bij Hejmo hebben dezelfde overtuiging: jongeren verdienen nabijheid, veiligheid en iemand die blijft. Robbe en Evelyn, leefgroepbegeleiders bij Hejmo (het project van SOS Kinderdorpen voor niet begeleide, buitenlandse minderjarigen) nemen je mee in hun dagelijkse realiteit.

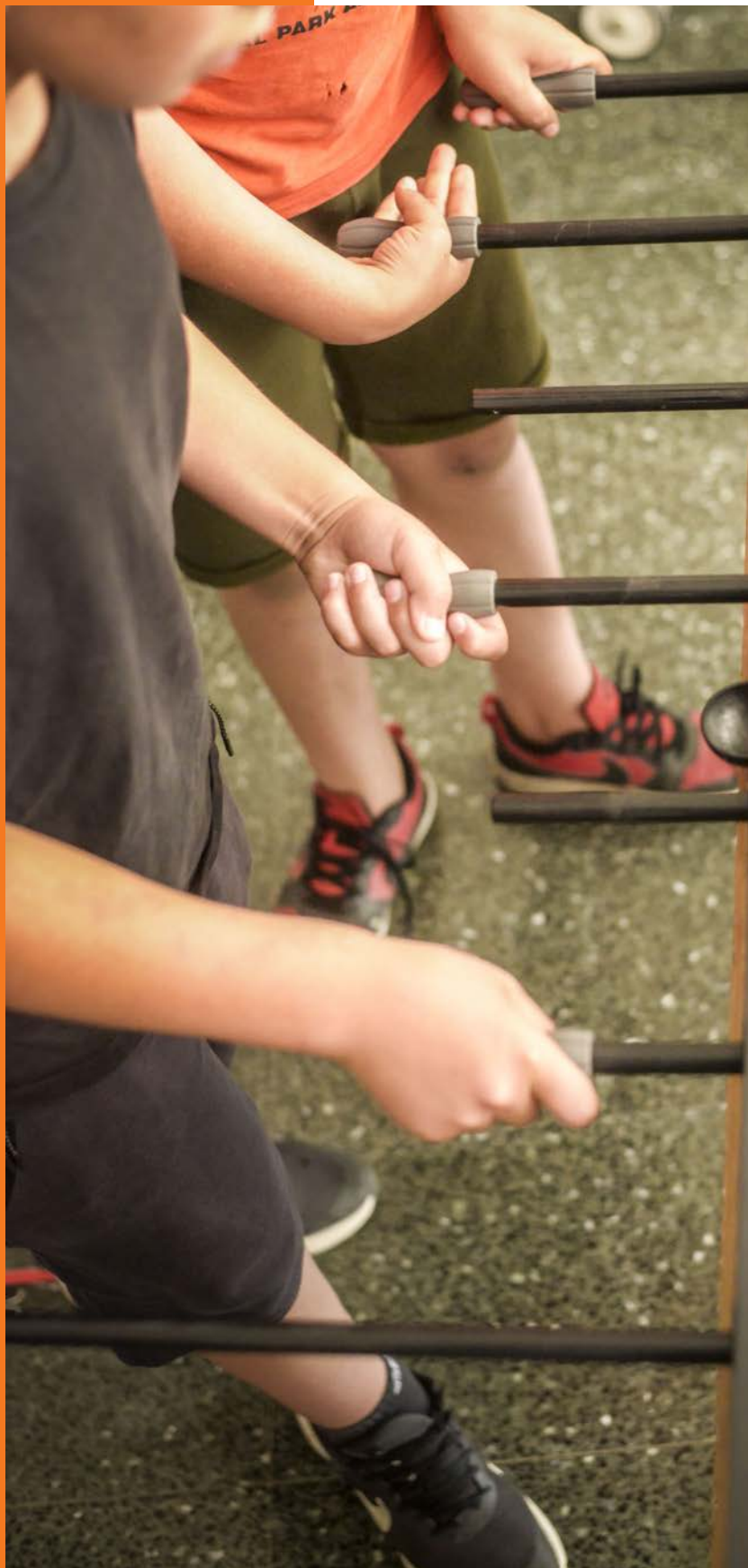

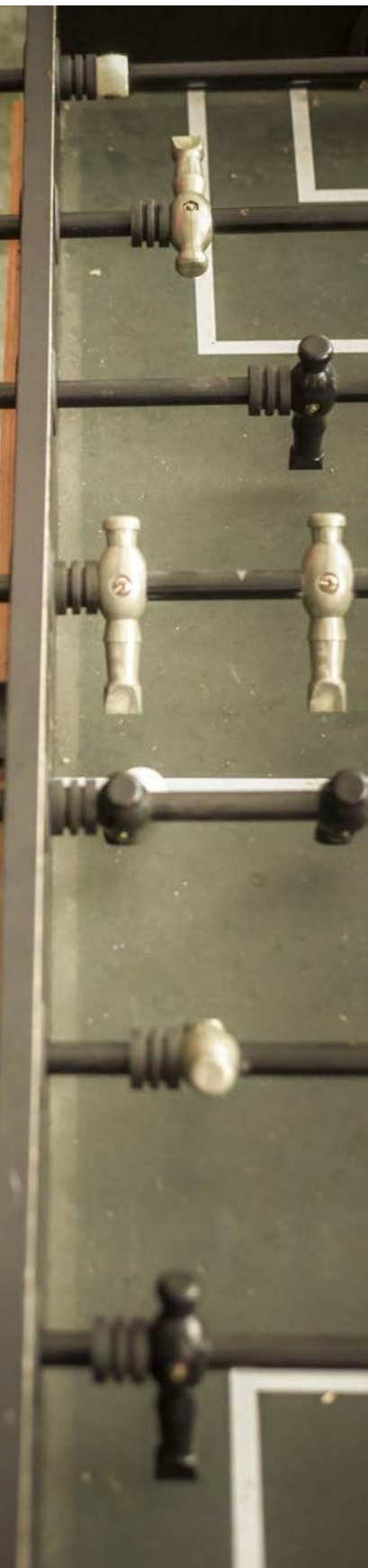
Wat betekent het om leefgroepbegeleider te zijn?

"Het is zo veel meer dan een job," zegt Evelyn. "Je bent een vangnet, een tijdelijke ouder, een coach, zo je wil. Jongeren komen hier toe na een lange, vaak traumatische reis. Ze hebben alles moeten achterlaten en komen hier niet zelden verweesd toe. Daar begint ons werk: veiligheid bieden, structuur aanbrengeen, en tegelijk hun eigenheid respecteren." Robbe vult aan: *"Jongeren bij Hejmo komen vaak met een rugzak vol verlies, trauma en ontwrichting. Ze hebben nood aan duidelijkheid, maar ook aan oprechte nabijheid. Die combinatie is de kern: grenzen stellen én vertrouwen schenken."* Robbe tikt op zijn pet met de open O van S ( ) S Kinderdorpen. *"Je vindt dat terug in dit symbool: warme nabijheid!"*

Hoe ga je om met gedragingen die 'moeilijk' zijn?

"Het is zelden 'zomaar' lastig gedrag," zegt Robbe. "Het gaat eerder om 'niet begrepen gedrag'. Er zit altijd iets achter: angst, onzekerheid, of frustratie. Ons werk vraagt dat je blijft kijken naar de reden achter dat gedrag, zelfs op momenten dat het confronterend is. Als begeleider moet je streng zijn, maar je moet bovenal mens blijven." Evelyn weet dat jongeren afstandelijk of opstandig kunnen zijn, maar dat dit vaak een vorm van zelfbescherming is. *"Wij werken met een traumabewuste bril op. Niet om alles goed te praten, wel om te begrijpen waarom iemand doet wat hij doet. En om daarna nabij te blijven. Ook en zeker als het moeilijk wordt."*

Wat zijn momenten die jullie bijblijven?

"Op een warme dag hoorde ik twee Syrische neefjes, spelend met waterballonnen, luid lachen." zegt Evelyn. Ze pauzeert even en fluistert: "Ik zag hen écht kind zijn. En dat voor het eerst sinds hun aankomst. Dat beeld blijft hangen, omdat het toont wat veiligheid en spel kan doen. Elk kind heeft recht op vormen van onbezorgdheid." Robbe denkt aan een jongen die in de periode na zijn aankomst in Hejmo constant eten hamsterde, uit angst om honger te lijden. "Bij elke levering van voedsel sloeg hij zijn voorraadje in. We hebben hem kunnen gerust stellen dat er altijd eten zal zijn. Vandaag is hij een rustige, sterke en sociale aanwezigheid in de groep." Robbe ademt diep in en uit. "Zien hoe jongeren zich ontplooien, dat is voor mij de grootste voldoening."

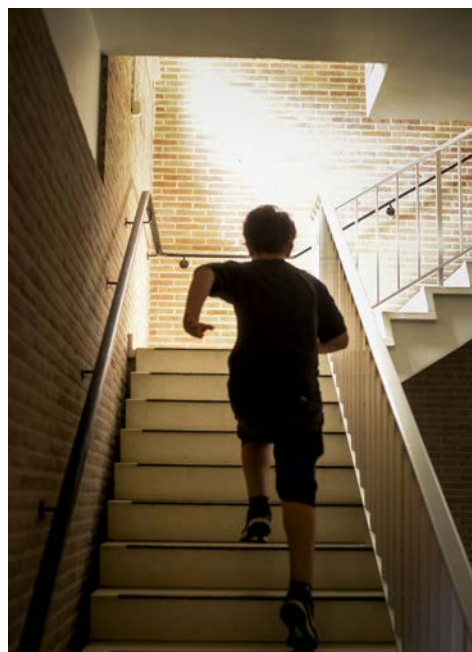
Hoe belangrijk is het team waarin je werkt?

"Het is essentieel!" zegt Robbe. "We draaien vaak lange shiften en nemen elkaars werk over waar nodig. Soms is een koffiemomentje met een collega na een zware nacht goud waard. Je moet kunnen ventileren zonder oordeel." Evelyn knikt. "Zonder mijn team stond ik nergens. We dragen samen de jongeren én elkaar. Dat gevoel van gedeelde

verantwoordelijkheid maakt het verschil. En je leert veel van elkaar, niet in het minst op moeilijke dagen."

Wat typeert jullie visie op begeleiding?

"Ik hoorde jongeren een enkele keer zeggen dat ik streng ben," zegt Evelyn. "Maar intussen begrijpen ze wel waarom. Wat ze bedoelen is: 'jij bent rechtvaardig, eenduidig en ik voel me veilig bij jou'. Voor mij is dat misschien wel het mooiste compliment." Robbe verwijst naar de insteek vanuit 'Nieuwe Autoriteit'. "Het gaat om nabij zijn, maar met begrenzing. Als elke begeleider zijn eigen koers zou varen, is er chaos. Structuur is een vorm van zorg. En jongeren voelen dat."

Sinds 2016 biedt SOS Kinderdorpen in regio Leuven opvang en zorg voor tien niet-begeleide buitenlandse minderjarigen - kinderen en jongeren op de vlucht die in België zijn zonder ouders - tussen de 8 en 18 jaar.

Voel jij je aangesproken?

Misschien ben jij de rots in de branding waar een jongere vandaag op wacht.

Solliciteer als leefgroepbegeleider of word vrijwilliger bij Hejmo:

Welke boodschap willen jullie meegeven aan toekomstige begeleiders?

"Je moet stevig in je schoenen staan, kunnen relativeren en tegelijk empathisch blijven," zegt Robbe. Het vraagt veel, maar je krijgt ook veel terug." Hij lacht. "Daarom niet elke dag, maar wel op de momenten die er toe doen." Evelyne vindt dat je moet investeren in jongeren. "Ze testen je, duwen wel eens op je knopjes en tasten grenzen af. Maar als je blijft, geven ze iets terug: een blik, een 'merci', en een pak vertrouwen. En dat is pure magie!"

Veilig opgroeien tijdens conflicten: onze steun in Gaza en Oekraïne

Overal ter wereld neemt het aantal crisissen en conflicten toe. Vaak zijn kinderen het onschuldige slachtoffer. SOS Kinderdorpen staat klaar voor hen, door een stabiele omgeving te bieden en hen veilig te laten opgroeien. Ons werk verschilt naargelang de context en kan onder meer bestaan uit zorg voor niet-begeleide kinderen, psychosociale en onderwijsondersteuning, speltherapie of revalidatie bij verwondingen.

Karam en Sofiya kennen elkaar niet, maar hebben iets gemeenschappelijks: beiden hebben ze het geweld van een conflict aan den lijve ondervonden. Karam was amper enkele dagen oud toen hij werd gevonden in het puin van Gaza. Zijn moeder was na haar bevalling aan haar verwondingen bezweken. Duizenden kilometers verderop, in het oosten van Oekraïne, raakte Sofiya zwaargewond aan haar benen tijdens een raket-aanval op haar woonplaats. De twee kinderen hebben nog iets gemeenschappelijks: ze worden begeleid door onze partners, SOS Kinderdorpen Palestina en Oekraïne.

Want het maakt niet uit of er sprake is van oorlog en geweld, SOS Kinderdorpen heeft altijd en overal hetzelfde doel: ervoor zorgen dat kinderen veilig kunnen opgroeien. En dat ongeacht hun afkomst, religie of woonplaats. Dat werk houdt risico's in, maar is noodzakelijker dan ooit. We werken hierbij samen met onze lokale partners, met wie we al jarenlang een band hebben. Ons kompas is het Internationaal Verdrag betreffende de Rechten van het Kind en het Internationaal Humanitair Recht.

↓
Sofiya was negen jaar oud toen een gebouw in haar buurt instortte en ze aan beide benen gewond geraakte. Dankzij haar revalidatie, georganiseerd door SOS Kinderdorpen Oekraïne, kan ze weer lopen.

Lees haar verhaal op onze website.

Een glimlach op het gezicht van gewonde kinderen

Volgens de Verenigde Naties zijn er tussen 1 maart en 31 mei van dit jaar 222 kinderen omgekomen of gewond geraakt in Oekraïne. Dat zijn er drie keer zoveel als in het voorgaande trimester. Daarom steunen we SOS Kinderdorpen Oekraïne in hun werk voor gewone kinderen.

Want al worden de medische kosten door de overheid betaald, hun problemen zijn niet opgelost

zodra ze het ziekenhuis verlaten. Onze Oekraïense collega's organiseren daarom niet alleen revalidatiesessies, maar ook onderwijsactiviteiten en psychosociale ondersteuning.

En het is dankzij die steun dat Sofiya weer kan glimlachen. Na vijf maanden in het ziekenhuis waarin ze nauwelijks kon bewegen en na twee rondes fysieke revalidatie kan het meisje opnieuw stappen. Maar ze wil meer: *"Ik wil weer kunnen lopen. Net zoals vroeger!"*, roept ze, met een schittering in haar ogen.

Waar hebben we jullie giften voor Oekraïne in 2024 voor gebruikt?

- Ondersteuning van **879** gewonde kinderen en hun gezinnen
- Organisatie van **613** individuele therapie sessies met een psycholoog
- Afstandsonderwijs voor **56** gewonde kinderen
- Verdeling van **96** sets met onderwijsmateriaal

200 niet-begeleide kinderen worden opgevangen door SOS Kinderdorpen in Gaza en Bethlehem. Tijdens de ontspanningsactiviteiten kunnen ze weer zorgeloos spelen.

Dringende hulp voor niet-begeleide kinderen in Gaza

Tussen 7 oktober 2023 en het begin van de zomer van 2025 zijn er in Gaza naar schatting meer dan 20.000 kinderen omgekomen. Net als de kleine Karam hebben meer dan 19.000 kinderen beide ouders verloren. Ondanks de bombardementen en de beperkingen zet het lokale team van SOS Kinderdorpen Palestina haar werk voort in het tijdelijke kamp Khan Younis.

De ondersteuning beperkt zich niet tot het voorzien in de basisbehoeften van de kinderen. Er is ook ruimte voor traumasensitieve geestelijke gezondheidszorg, medische verzorging, onderwijsactiviteiten en speelsessies. Maar dat werk ter plaatse wordt steeds moeilijker. Zonder voedselvoorraden zijn onze collega's immers afhankelijk van de weinige, intussen bijna onbetaalbare producten die er nog op de markt zijn. De voedseltekorten hebben bovendien ernstige gevolgen voor kinderen.

In deze context vraagt SOS Kinderdorpen voortdurend

om de onmiddellijke bescherming van kinderen en hun verzorgers, respect voor het internationaal humanitair recht en een vrije doorgang voor humanitaire hulp.

"Zelfs tijdens een crisis kan je herstellen"

Ook in Bethlehem, op de Westelijke Jordaanoever, verblijven 68 kinderen die in maart 2024 uit Gaza zijn geëvacueerd. Meer dan een jaar later bewijst hun vooruitgang dat niet alle hoop verloren is. Ghada Hirzallah, directrice van SOS Kinderdorpen Palestina, doet haar verhaal:

"We zien ze vrolijk deelnemen aan de activiteiten. Ondanks de angst en de onstabiele situatie waarin we ons bevinden, blijven ze lachen. Dat is erg ontroerend en toont aan hoe belangrijk het is dat we hier aanwezig zijn en deze programma's opzetten. Zo zien we dat mensen ook tijdens een crisis kunnen herstellen, als ze maar de juiste ondersteuning krijgen."

Lees het interview van de directrice van SOS Kinderdorpen Palestina op onze website.

De steun van SOS Kinderdorpen Palestina in Gaza in cijfers:

- **31.192** kinderen ondersteund sinds 7 oktober 2023
- **45** niet-begeleide kinderen herenigd met hun oorspronkelijke familie
- **4.500** educatieve pakketten uitgedeeld
- **30.632** mensen hebben psychosociale ondersteuning gekregen
- **16.632** mensen hebben hulp gekregen om in hun basisbehoeften te voorzien (voeding, water en hygiëne)

"Ik ben geen alien, ik ben een mens"

Elisabeth over leven met emotionele verwaarlozing

Wat als je pas op je 43ste ontdekt dat je nooit écht hebt mogen bestaan? Voor Elisabeth, deelnemer aan Stadsjuweel, kwam dat besef met een crash: fysiek, mentaal, existentieel.

Wat begon als chronische vermoeidheid en pijn, bleek de ontmanteling van een leven gebouwd op overleven.

Haar verhaal gaat niet over zichtbare trauma's, maar over het stille, ingrijpende gemis aan emotionele bedding. En over de zoektocht naar heling, die pas mogelijk wordt nu ze als zestiger zichzelf toestemming geeft om te voelen.

Geen klappen, geen schreeuwen, maar een oorverdovende stilte

Mijn ouders hebben zelf nooit geleerd om met emoties om te gaan en konden het me dus ook niet aanleren. "Elk gevoel dat ik als kind had, was te veel," vertelt Elisabeth. "Er was geen fysiek of seksueel misbruik. Wel mentale verwaarlozing: geen troost, geen erkenning, geen ruimte voor emoties. Blijdschap werd afgedaan als aanstellerij, verdriet werd genegeerd en boosheid was te moeilijk, dus 'te vermijden'." Ze heeft geen herinneringen aan iemand die haar bewust troostte als ze huilde. Daardoor leerde ze dat emoties fout waren. "Ik interpreteerde daaruit dat wie ik vanbinnen echt was, er niet mocht zijn. Het voelde als een afwijzing van mijn totale wezen." Dit besef is er nu pas, als volwassene. "Als je een kind leert dat gevoelens fout zijn, geef je aan dat het kind zelf fout is."

Een koude start: de couveuse als eerste thuis

Elisabeth werd te vroeg geboren en bracht haar eerste levensweken door in een couveuse, zonder fysiek contact. "Dat eerste gemis van huid-op-huidcontact heeft sporen nagelaten. Het leerde mijn

lichaam dat er geen bedding was, geen veilige basis. Mijn ouders konden dat later niet meer inhalen. In deze tijd is er gelukkig aandacht voor huid op huid-contact."

"Er zijn dagen dat ik me nog steeds een buitenaards wezen voel," zegt Elisabeth.

"Maar ik weet nu: ik ben een mens. Ik mag er zijn. En daarin schuilt de kern van heling."

De crash als keerpunt

De signalen begonnen al vroeg: chronische pijn, uitputting, het gevoel altijd 'aan' te staan. Zelf had Elisabeth dat niet door. Uiteindelijk volgde op haar 43ste een totale instorting. De diagnose: fibromyalgie en chronisch vermoeidheidssyndroom. Dat was slechts de buitenkant. "Ik was niet alleen fysiek uitgeput maar ook mezelf kwijt. Zonder structuur bleef er niets over. De leegte werd zichtbaar."

Dit najaar tref je de kralen van Stadsjuweel ook op postzegels, te koop in elk bpost-filiaal.

Draag jij het verhaal mee uit?

Lees meer verhalen over herhaald trauma in de kindertijd.

Van zwijgen naar spreken

Het vertellen van haar verhaal kwam traag op gang. Pas toen haar moeder haar aandeel begon te erkennen, ontstond er ruimte voor dialoog. *“Ze kon niet met emoties omgaan, maar dat ze haar aandeel erkende in mijn problemen en er vervolgens mee aan de slag ging... dat verdient respect.”*

Therapie: leren voelen wat nooit mocht bestaan

In therapie leerde Elisabeth voelen. Letterlijk. *“Ik kende mezelf niet. Emotionele verwaarlozing ontnemt je het recht op jezelf.”* Ze leerde ruimte geven aan verdriet, boosheid en gemis. Maar ook aan zachtheid. Aan zichzelf. *“Dat ik besta, dat ik gevoelens heb: dat was nieuw. Dat was helend.”*

Sommige kinderen schreeuwen in stilte

Wat ze vooral wil meegeven? *“Let op het stille kind en heb oog voor dat drukke, vervelende kind. Vraag je af waarom dat kind zo doet. Schenk extra aandacht aan het kind dat niets zegt, dat verstijft. Geen blauwe plekken hebben, betekent niet dat alles oké is.”* Ze pleit voor extra aandacht voor deze problematiek bij beleidsmakers en meer bewustzijn bij leerkrachten, hulpverleners en ouders. *“Je moet getraind zijn om te zien wat niet wordt uitgesproken. Want sommige kinderen schreeuwen in stilte.”*

Investeer jij mee in de toekomst van de kinderen in Chantevent?

Elk kind verdient een plek waar het veilig kan opgroeien. Met warmte, stabiliteit en perspectief. In ons kinderdorp Chantevent bouwen we zo'n plek.

Jij las op pagina 10 waarom dat vandaag meer dan ooit nodig is: kinderen hebben recht op een omgeving die voldoet aan de normen van nu, een thuis waar ze tot rust komen, kunnen dromen én zich kunnen ontwikkelen.

Maar dat kunnen we niet alleen.

Om de nodige renovaties te realiseren, hebben we jouw steun nodig.

De totale kostprijs bedraagt 650.000 euro.

Een stevige investering, maar essentieel voor de toekomst van deze kwetsbare kinderen.

Help jij mee bouwen aan een veilige basis voor morgen?

Samen zorgen we ervoor dat kinderen in Chantevent veilig kunnen opgroeien.

Ja, ik maak graag mee **het verschil** voor deze **kinderen**

Maak het mee.

Op de cover van dit magazine zie je Natacha. Ze is pedagogisch directrice in ons SOS Kinderdorp Chantevent in Bande. Kijk hoe ze dit kind koestert in nabijheid. Dat kan enkel op plekken waar kinderen veilig kunnen opgroeien. Je leest er over vanaf pagina 10. Maak jij die veilige plek mee waar?

Ontdek dit najaar ook de spraakmakende expo Stadsjuweel in Tour en Taxis. Elke actie is een uitnodiging om mee stil te staan en tegelijk in beweging te komen. Jij inspireert ons, net zoals wij jou hopen te inspireren. Samen maken we het verschil voor kinderen, stap voor stap.

← www.sos-kinderdorpen.be

